Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25391/2024
11.02.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4185/24 од 30.08.2024. године, у седници већа одржаној 11.02.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4185/24 од 30.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4185/24 од 30.08.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 9575/23 од 29.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којом је тражила да се обавеже тужени да тужиљи на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 120/213 на кп бр. ..., остало вештачки створено неплодно земљиште ..., у површини од 0.02,13 ха, уписана у ЛН бр. .. КО Крагујевац, с тим што удео тужиље за који није исплаћена накнада има површину од 0.01,20 ха, а овај удео је ушао у састав означене парцеле од дела непокретности означених по старом премеру као кп бр. ..., кп.бр. ... и кп.бр. ... КО ..., са правцом простирања наведеним ближе у изреци, исплати износ од 142.551,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом исплати трошкове парничног поступка у укупном износу од 130.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 4185/24 од 30.08.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Наиме, у овој правној ствари нижестепени судови су одбили тужбени захтев да се обавеже тужени да тужиљи, на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 120/213 на кп ..., остало вештачки створено неплодно земљиште, исплати накнаду, уз дате чињеничне и правне разлоге који опредељују такву одлуку, уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање. У парницама ове врсте оцена испуњености услова за исплату накнаде, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним околностима конкретног случаја. Правноснажне одлуке другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се тужиља позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено о спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Будући да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 404. став 2. и 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић